

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Cdo/419/2013
Identifikačné číslo spisu:	5109222029
Dátum vydania rozhodnutia:	12.12.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Jozef Turza
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:5109222029.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu Q., bývajúceho v K., proti žalovanému JUDr. Mariánovi Janecovi, súdnemu exekútorovi, so sídlom v Žiline, SAD SNP č. 666/12, o zaplatenie 5 674,55 Eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Vranov nad Topľou pod sp. zn. 4 C 83/2010, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 30. apríla 2013, sp. zn. 20 Co 152/2012, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

Okresný súd Vranov nad Topľou rozsudkom z 10. apríla 2012, č.k. 4 C 83/2010-105, zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 5 674,55 Eur voči žalovanému titulom neoprávneného vymáhania pohľadávky v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. EX 749/2000, a žalobcu zaviazal uhradiť žalovanému trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 764,32 Eur na účet právneho zástupcu žalovaného do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Prešove rozsudkom z 30. apríla 2013, sp. zn. 20 Co 152/2012, potvrdil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o zamietnutí žaloby a zrušil rozsudok vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Rozhodnutie odvolacieho súdu v celom rozsahu napadol dovolaním bez zákonných náležitostí podľa § 241 ods. 1 O.s.p. žalobca, ktorý uviedol, že s rozhodnutím v celom rozsahu „nesúhlasí“ a žiadal, aby ho súd „vypočul v domácom prostredí“, nakoľko mu jeho zdravotný stav nedovoľuje sa súdneho konania zúčastniť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) pred preskúmaním vecnej správnosti rozhodnutia najprv zisťoval včasnosť podania dovolania, pričom dospel k záveru, že dovolanie žalobcu bolo podané oneskorene. Vzhľadom k tejto skutočnosti dovolací súd potom nedostatok spočívajúci v chýbajúcich zákonných náležitostiach dovolania už neodstraňoval a v ďalšom

na ne neprihliadal.

Podľa § 240 ods. 1 O.s.p. účastník môže podať dovolanie do jedného mesiaca od právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu na súde, ktorý rozhodoval v prvom stupni. Ak odvolací súd vydal opravné uznesenie, plynie táto lehota od doručenia opravného uznesenia.

Podľa § 240 ods. 2 (veta prvá) O.s.p. zmeškanie lehoty uvedenej v odseku 1 nemožno odpustiť.

Podľa § 57 ods. 2 O.s.p. lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov sa končia uplynutím toho dňa, ktorý sa svojím označením zhoduje s dňom, keď došlo ku skutočnosti určujúcej začiatok lehoty, a ak ho v mesiaci niet, posledným dňom mesiaca. Ak koniec lehoty pripadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

V preskúmvanej veci je z obsahu súdneho spisu zrejmé, že dovolaním napadnuté rozhodnutie, t.j. rozsudok Krajského súdu v Prešove z 30. apríla 2013, sp. zn. 20 Co 152/2012, nadobudlo právoplatnosť 11. júna 2013 (v tento deň bolo rozhodnutie doručené právnomu zástupcovi žalovaného JUDr. Marcelovi Šmehýlovi ako v poradí poslednému). Vzhľadom k tomu, že v danom prípade nebolo vydané opravné uznesenie a nepripadá teda do úvahy použitie ustanovenia § 240 ods. 1 (veta druhá) O.s.p., pripadol koniec jednomesačnej lehoty na podanie dovolania počítanej od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia na 11. júl 2013. Tento deň bol pracovný, k posunutiu lehoty podľa § 57 ods. 2 (veta druhá) O.s.p. teda nedošlo a lehota na podanie dovolania uplynula polnocou uvedeného dňa. Dovolanie žalobcu však bolo podané poštou až 8. augusta 2013, teda zjavne po uplynutí zákonom stanovenej jednomesačnej lehoty.

So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie žalobcu podľa § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p. odmietol ako oneskorene podané.

O náhrade trov dovolacieho konania Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 a § 224 ods. 1 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.